

[Helga Pedersen.]

grove retningslinier for, hvordan man behandler sager, hvor den pågældende er påvirket af spiritus. Straffen og reaktionen er her skærpet stærkt, og det må understreges, at det er en meget alvorlig ting at føre bil i spirituspåvirket tilstand. Hvis der ikke sker nogen skade, kan man, hvis man vil opstille grove gennemsnitsregler for praksis, sige, at den, der har kørt i spirituspåvirket tilstand, med mellem 1 og 1,5 promille alkohol i blodet, bliver idømt 20 dages hæfte og frataget førerbevis for 1½ år; tidligere var det ½ år, nu er det sprunget op til 1½ år, og jo mere påvirket den pågældende har været af spiritus, jo alvorligere vil reaktionen være, eventuelt under hensyntagen til hvor megen skade der er sket. Hvis man kommer op på 2 promille, vil det eventuelt betyde fængselsstraf og fratagelse af førerbevis i 3—4—5 år. Foreligger der gentagelsestilfælde, altså en ny forseelse indenfor fem år efter generhvervelse af førerbevis, vil frakendelsen nok ske i 5 år, og der vil blive idømt fængselsstraf. Hvis det sker, at den pågældende kommer igen for tredje gang, kan han være sikker på, at førerbeviset bliver frakendt ham for bestandig. Jeg understreger, at dette naturligvis kun er grove gennemsnitsregler eller indtryk af praksis, men det er formentlig tilstrækkeligt til at vise, at det er ret alvorlige straffe, der i dag idømmes ved domstolene.

Jeg kunne også nævne for dem, der er interesseret i spørgsmålet om alkohol, om den lavere alkoholpromilles betydning, at i et tilfælde, hvor den pågældende person kun havde 0,45 promille alkohol i blodet, blev resultatet dog, at han fik en bøde på 1 000 kr. og blev frataget førerbeviset for ikke mindre end otte måneder, skønt den skade, der var sket, var meget ringe — hvis der overhovedet var sket nogen skade, det husker jeg ikke helt bestemt.

Hvis det drejer sig om unge mennesker, har vi mange eksempler på, at førerbeviset er taget til det 21. år, uanset om tidsfristen

her bliver 1½ år eller mere. Dommeren siger kort og godt, at de unge mennesker er fundet for umodne til at have førerbevis.

Når man vurderer disse straffe: fængselsstraf, hæftestraf, bødestraf og frakendelse af førerbevis, må man også have i erindring, at der er noget, der hedder regres, dette, at den pågældende selv kommer til at betale skaden, der er sket, når der konstateres grov uagtsomhed. Det sker i tilfælde, hvor den pågældende har været påvirket af spiritus, praktisk talt altid, hvis spirituspromillen har været 1,5 eller derover. Det vil altså sige, at den økonomiske reaktion, der følger efter en sådan sag, er meget betydelig og virker i mange år frem i tiden for den, der har gjort sig skyldig i overtrædelsen.

Der kan siges adskiltigt mere om praksis i disse særlige færdselssager, men det er hovedpunkterne, jeg gerne har villet fremdrage her, for at de kunne danne et, skal vi sige reelt grundlag for den videre diskussion. Jeg kan tilføje, at alle sager om frakendelse af førerbevis i København behandles i en afdeling i byretten, og denne har velvilligt stillet disse oplysninger til rådighed for mig. Den har i årets løb behandlet 500—600 sager. Vi kan i det udvalg, som jeg håber bliver nedsat, få yderligere oplysninger om, hvorledes man behandler sagerne, for så vidt angår andre områder af færdselsloven.

I det foreliggende forslag til folketingsbeslutning ønsker man jo også øget ansvar for den, der ændrer færdselsretning. Jeg har ikke undersøgt domspraksis på dette punkt, men jeg kan på forhånd sige, at jeg stiller mig noget skeptisk overfor, om selve lovreglen kan formuleres bedre. Jeg tror ikke rigtig på, at det går med at gennemføre en aldeles ubetinget regel. Hvis man virkelig gennemtænker dette problem, de situationer, der opstår i praksis i færdslen under drejninger, når man ikke længere end til at sige, at den, der svinger, har bevisbyrden for, at han har gjort, hvad han skulle, således som i virkeligheden også færdselslovens § 34, sammenholdt med § 33, stk. 4, er for-